

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2001

Nr 1479—1487

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1479	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen 4077
1480	Lag om ändring av 14 och 15 § lagen om rehabiliteringspenning 4080
1481	Statsrådets förordning om stöd för tidningspressen 4081
1482	Statsrådets förordning om ändring av 9 § förordning om klientavgifter inom social- och hälsovården 4083
1483	Statsrådets förordning om ändring av 2 och 5 § statsrådets förordning om resurser för social- och hälsovården år 2002 4084
1484	Statsrådets förordning om principerna för god företagshälsovårdspraxis samt om företagshälsovårdens innehåll, yrkesutbildade personer och sakkunniga och den utbildning som krävs av inom företagshälsovården 4085
1485	Statsrådets förordning om hälsoundersökningar i arbete som medför särskild fara för ohälsa . 4091
1486	Handels- och industriministeriets förordning om ändring av 4 och 5 § handels- och industriministeriets beslut om hönsägg och andra fågelägg 4098
1487	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om bokslut för en representation för ett försäkringsbolag från tredje land 4099

Nr 1479

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen

Given i Helsingfors den 28 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 4 a § 1 mom., 18 a och 18 b §, 19 § 7 mom., 23 g § 3 mom. och 75 § 3 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 4 a § 1 mom. i lag 781/1994, 18 a § och 19 § 7 mom. i lag 1500/1995, 18 b § i sistnämnda lag och i lag 640/2001, 23 g § 3 mom. i lag 1192/1990 samt 75 § 3 mom. i nämnda lag 640/2001, som följer:

4 a §

Vad denna lag föreskriver om dagpenning vid arbetsoförmåga till följd av sjukdom skall i tillämpliga delar även iakttas i fråga om dagpenning som avses i 27 § 1 mom. lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986) och 18 § 2 mom. lagen om användning av mänskliga organ och vävnader för medicinska ändamål (101/2001).

18 a §

Har den försäkrade under de fyra månaderna innan arbetsoförmågan börjar fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984), sysselsättningsstöd under arbetspraktik enligt 9 kap. sysselsättningsförordningen (1363/1997), arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskrafts-

RP 171/2001
ShUB 45/2001
RSv 199/2001

politisk vuxenutbildning (763/1990), är den dagpenning som på grund av arbetsförmåga skall betalas till honom eller henne minst 86 procent av beloppet av den arbetslöshetsdagpenning, det sysselsättningsstöd, det arbetsmarknadsstöd eller det utbildningsstöd som har betalats till honom eller henne. När beloppet av arbetslöshetsdagpenningen, arbetsmarknadsstödet eller utbildningsstödet räknas ut beaktas inte

1) lön och annan arbetsinkomst som avses i 17 och 18 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

2) lön och annan arbetsinkomst som avses i 18 § lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, eller

3) förmåner som avses i 27 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och som enligt 27 § i denna lag skall dras av från dagpenningen.

Har den försäkrade under de fyra månaderna innan dagpenningen börjat löpa fått studiepenning eller vuxenstudiepenning enligt lagen om studiestöd utgör den dagpenning som betalas till honom eller henne med anledning av arbetsförmåga minst en tjugofemtedel av månadsbeloppet av studiepenningen eller vuxenstudiepenningen som har betalats till honom eller henne.

Har den försäkrade under de sex månaderna innan dagpenningen börjat löpa fått rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning, skall dagpenningen uppgå till minst beloppet av denna rehabiliteringspenning. Har den försäkrade under motsvarande tid fått rehabiliteringspenning enligt en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare (395/1961) utgör den dagpenning som betalas till den försäkrade minst en tjugofemtedel av månadsbeloppet av rehabiliteringspenningen som har betalats till den försäkrade. Härvid beaktas dock inte den förhöjning på 10 procent som avses i 15 § lagen om rehabiliteringspenning och inte heller den förhöjning på 33 procent som avses i en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare.

18 b §

Då av sjukdom föranledd arbetsförmåga

oavbrutet har varat minst 55 dagar betalas i dagpenning minst 10,09 euro.

En försäkrad som under de tre månader som omedelbart föregått arbetsförmågan av någon orsak som beror på honom eller henne själv har varit utan eget eller annans arbete har utan hinder av 15 § 1 mom. rätt till dagpenning på 10,09 euro, när arbetsförmågan oavbrutet har varat minst 55 dagar.

Om det vid arbetsförmågans inträde när rätten till dagpenning första gången avgörs är uppenbart att arbetsförmågan kommer att vara minst den maximitid som nämns i 19 § 3 mom. i denna lag, har den försäkrade omedelbart rätt till dagpenning enligt 1 och 2 mom. efter den självrisktid som avses i 19 § 1 och 2 mom. Om arbetsförmågan dock börjar på nytt inom 30 dagar efter den dag för vilken senast betalades dagpenning så att dagpenning betalas från och med följande vardag efter arbetsförmågans inträde, betalas dagpenning i enlighet med 1 och 2 mom., om den oavbrutna arbetsförmågan på 55 dagar ingår i den föregående arbetsförmögenhetsperioden.

19 §

Vid tillämpningen av denna paragraf skall till de dagar för vilka dagpenning utbetalts även hänföras de dagar för vilka den försäkrade med stöd av 14 och 15 § samt 1 och 2 mom. i denna paragraf har rätt till dagpenning, även om sådan på grund av betalningsbegränsningarna i denna lag inte utbetalts till honom eller henne, samt de dagar för vilka dagpenning inte betalas på grund av att arbetsinkomsternas belopp understiger det minimibelopp som avses i 16 § 1 mom. Till dagar för vilka dagpenning utbetalts räknas också de dagar för vilka rätt till dagpenning inte föreligger på grund av att den försäkrade under de tre månader som omedelbart föregått arbetsförmågan av någon orsak som beror på honom eller henne själv har varit utan eget eller annans arbete.

23 g §

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om när ett kemiskt ämne, strålning, en smittsam sjukdom eller

någon annan motsvarande omständighet som hänför sig till den försäkrades arbetsuppgifter eller förhållandena på den försäkrades arbetsplats kan bedömas äventyra den försäkrades eller fostrets hälsa samt om vilka utredningar som skall företes vid ansökan om särskild moderskapspenning.

75 §

Överstiger i 16 § nämnda arbetsinkomster hela euro, skall den överskjutande delen lämnas obeaktad.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Helsingfors den 28 december 2001

Lagens 23 g § träder dock i kraft redan den 1 januari 2002.

Har den försäkrade varit arbetsoförmögen när lagen träder i kraft beaktas också den arbetsoförmåga som omedelbart föregick ikraftträdandet, när den tid för arbetsoförmåga som avses i 18 b § 1 och 2 mom. och betalningsdagarna enligt 19 § 7 mom. sista meningen räknas.

Om arbetsoförmåga eller rätt till förmån inträtt innan denna lag träder i kraft, tillämpas 18 a § sådan den lyder vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1480

L a g

om ändring av 14 och 15 § lagen om rehabiliteringspenning

Given i Helsingfors den 28 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 14 och 15 §, sådana de lyder, 14 § delvis ändrad i lagarna 1503/1995 och 642/2001 och 15 § i sistnämnda lag, som följer:

14 §

Rehabiliteringspenningens belopp

Rehabiliteringspenningen är lika stor som den dagpenning enligt sjukförsäkringslagen som rehabiliteringsklienten hade varit berättigad till om han eller hon hade blivit arbetsoförmögen när rehabiliteringen började.

Rehabiliteringspenningen är alltid minst lika stor som den dagpenning som avses i 18 b § sjukförsäkringslagen.

enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984), sysselsättningsstöd under arbetspraktik enligt 9 kap. sysselsättningsförordningen (1363/1997), arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990), studiepenning eller vuxenstudiepenning enligt lagen om studiestöd (65/1994), skall när rehabiliteringen börjar i rehabiliteringspenning betalas minst det eurobelopp som avses i 18 a § sjukförsäkringslagen, ökat med 10 procent.

15 §

Rehabiliteringspenningens belopp för den som fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, sysselsättningsstöd, utbildningsstöd eller studiepenning

Om en rehabiliteringsklient under de fyra månaderna innan rehabiliteringspenningen började löpa fick arbetslöshetsdagpenning

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.
Bestämmelsen i 14 § 2 mom. i denna lag skall tillämpas på rehabiliteringspenning som betalas för tiden efter ikraftträdandet.

Om rätten till rehabiliteringspenning har inträtt innan denna lag träder i kraft, skall 15 § tillämpas sådan den lyder vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 28 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1481

**Statsrådets förordning
om stöd för tidningspressen**

Given i Helsingfors den 27 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § statsunderstödslagen av den 27 juli 2001 (688/2001):

1 §

Syftet med stödet

Stödet syftar till att främja värdepluralismen och mångsidigheten i den inhemska tidningspressen och informationsförmedlingen.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på beviljande, betalning och användning av anslaget för understödjande av tidningspressen under moment 31.72.42 (Understödjande av tidningspressen) i statsbudgeten.

3 §

Definitioner

Som en tidning enligt denna förordning betraktas i Finland utgiven och tryckt tidning som var och en kan erhålla mot en viss skälig prenumerationsavgift och som utkommer minst tre gånger i veckan och som innehåller nyheter från hela riket och från utlandet samt redogörande och kommenterande artiklar om olika områden i samhällslivet. Som en tidning enligt denna förordning betraktas också en tidning som utsetts till språkrör för ett i riksdagen representerat parti och som utkommer minst en gång i veckan.

Som elektronisk publikation enligt denna förordning betraktas en publikation som ställts till allmänhetens förfogande genom ett öppet datanät och vars innehåll kompletteras minst tre gånger i veckan.

Som parlamentariskt stöd enligt denna förordning betraktas understöd som beviljas av det anslag som under moment 31.72.42 (Understödjande av tidningspressen) i statsbudgeten anvisats för presstöd och stöd för motsvarande elektronisk publikationsverksamhet till partierna samt till landskapet Åland för understödjande av informationsverksamhet.

Som selektivt stöd enligt denna förordning betraktas understöd som beviljas av det anslag som under nämnda moment anvisats för sänkning av transportkostnader, distributionskostnader och övriga kostnader för tidningspressen.

4 §

Villkor för beviljande av understöd

Selektivt stöd kan beviljas för sänkning av publikationskostnaderna för en sådan tidning som kan anses vara olönsam på basis av de nyckeltal som beräknats utgående från bokslutsuppgifterna och på basis av en av bolagets revisorer fastställd bedömning av understödsåret. Understöd beviljas inte om det bolag som utger tidningen har utdelat dividend till aktieägarna under det år som föregår understödsåret.

Om en tidning som får selektivt stöd också får parlamentariskt stöd eller annat statsunderstöd, får understöden sammanlagt inte överskrida 70 procent av tidningens kostnader.

Selektivt stöd kan beviljas endast tidningar vilkas upplaga har kontrollerats officiellt under det år som föregår understödsåret eller därefter. Antalet tidningar som regelbundet distribueras utan ersättning får inte överskrida

30 procent av antalet prenumererade nummerexemplar av den tidning som skall stödas.

Det understöd som ett parti och landskapet Åland beviljas av anslaget för parlamentariskt stöd får användas bara för sänkning av publikationskostnaderna för dess språkrör, en annan tidning eller en elektronisk publikation.

Om ett i riksdagen representerat parti eller landskapet Åland av anslaget för parlamentariskt stöd anvisar understöd för någon annan tidning eller för en elektronisk publikation, skall bokföringen för den publikation som stöds avskiljas från den publicerande sammanslutningens övriga bokföring.

5 §

Ansökan om och betalning av understöd

Ansökningar om selektivt stöd skall göras på en blankett som fastställts av kommunikationsministeriet och lämnas in till kommunikationsministeriets registratorskontor senast den 31 mars understödsåret. Försenade ansökningar behandlas inte.

Selektivt stöd betalas i tre rater så att hälften av understödet betalas två veckor efter beslutet om understödet, en fjärdedel den 15 juli och den sista fjärdedelen den 15 oktober understödsåret.

Parlamentariskt stöd betalas i fyra lika stora rater så att den första raten betalas omedelbart efter beslutet, den andra raten den 15 maj, den tredje raten den 15 augusti och den fjärde raten den 15 november.

Den understödspost som utbetalats till ett

Helsingfors den 27 december 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

parti och landskapet Åland av anslaget för parlamentariskt stöd skall omedelbart överföras till den tidning eller elektroniska publikation som skall understödas. En utredning om överföringen skall lämnas in till kommunikationsministeriet inom en månad efter det att understödet har betalats in på understödstagarens konto.

6 §

Utredning om användningen av stödet

Det parti, landskapet Åland och det publiceringsbolag som fått understöd skall senast den 30 april året efter understödsåret lämna in en utredning om användningen av understödet till kommunikationsministeriet i enlighet med en av ministeriet fastställd blankett. Till utredningen fogas också den senast fastställda resultaträkningen och balansräkningen för det publiceringsbolag som fått understöd.

7 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut om fördelningsgrunder för och sökande av understöd ur det anslag som anvisats för nedsättning av transport-, distributions- och andra kostnader för tidningspressen (153/1988) jämte ändringar.

Kommunikationsråd Ismo Kosonen

Nr 1482

Statsrådets förordning**om ändring av 9 § förordning om klientavgifter inom social- och hälsovården**

Given i Helsingfors den 27 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i förordningen den 9 oktober 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (912/1992) 9 § 6 mom., sådant det lyder i förordning 1309/1999, som följer:

9 §

Undersökning och vård av mun och tänder

— — — — —
Avgifter som anges i 1—4 mom. får inte uppbäras hos personer som inte har fyllt 18 år. Hos den som har frontmannatecken, fronttjänstecken, fronttecken eller veteran-tecken eller som har ett i 2 § lagen om rehabilitering för personer som tjänstgjort i

vissa uppdrag under Finlands krig (1039/1997) avsett intyg om deltagande i minröjning enligt 1 § 1 mom. 3 punkten i lagen, får avgift inte uppbäras för tandkontroll, profylaktisk behandling eller kliniskt arbete som hör till protetik.

— — — — —
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 27 december 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Regeringsråd Jouko Narikka

Nr 1483

Statsrådets förordning**om ändring av 2 och 5 § statsrådets förordning om resurser för social- och hälsovården
år 2002**

Given i Helsingfors den 27 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning den 4 september 2001 om resurser för social- och hälsovården år 2002 (773/2001) 2 och 5 § som följer:

2 §

De kalkylerade kostnaderna för socialvården och hälsovården per kommuninvånare, som används vid beräkningen av kommunens statsandel för social- och hälsovårdens driftskostnader, är enligt åldersgrupp följande:

	socialvård €	hälsovård €
0— 6-åringar	4 157,74	518,29
7—64-åringar	296,82	589,63
65—74-åringar	555,54	1 379,82
75—84-åringar	3 252,42	2 658,50
personer som fyllt 85 år	9 186,42	4 593,43

5 §

Kommunernas självfinansieringsandel är 1 557,88 euro per kommuninvånare.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 27 december 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Regeringssekreterare Ritva Kujala

Nr 1484

Statsrådets förordning**om principerna för god företagshälsovårdspraxis samt om företagshälsovårdens innehåll och den utbildning som krävs av yrkesutbildade personer och sakkunniga inom företagshälsovården**

Given i Helsingfors den 27 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 § 2 mom. och 12 § 4 mom. lagen den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001):

1 kap.

Principerna för god företagshälsovårdspraxis

1 §

Ordnande av företagshälsovård

Arbetsgivaren skall ordna företagshälsovård med anlitan av sådana yrkesutbildade personer och sakkunniga inom företagshälsovården som anges i 3 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om företagshälsovård (1383/2001).

I företagshälsovården för företagare och andra som utför eget arbete iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i denna förordning.

2 §

Företagshälsovårdens mål och verksamhetsmetoder

Målet för företagshälsovården är sunda och säkra arbeten, arbetsmiljöer och arbetsgemenskaper, att förebygga risker och men för hälsan i samband med arbetet liksom även att upprätthålla, främja och ge akt på arbetstagnans hälsa samt arbets- och funktionsförmåga i olika skeden av arbetslivet.

God företagshälsovårdspraxis omfattar god yrkespraxis, tvärvetenskaplig och multiprofessionell verksamhetsmetoder, behövlig information om arbetsförhållandena på arbetsplatsen samt sådant samarbete som avses i 12 § lagen om företagshälsovård. Företagshälsovården skall vara en fortlöpande verk-

samhet som innefattar bedömning av behoven på arbetsplatsen, planering av verksamheten, egentlig verksamhet i syfte att uppnå resultat, uppföljning och utvärdering samt fortlöpande förbättring av kvaliteten.

3 §

Planering

Vid planeringen av verksamheten inom företagshälsovården skall fastställas målen för företagshälsovården, behovet av yrkesutbildade personer och sakkunniga inom företagshälsovården, verksamhetsmetoderna och medlen med vilka risker och men för hälsan som beror på arbetet och arbetsmiljön, arbetsplatsens struktur och arbetsarrangemang kan förebyggas och en sund och fungerande arbetsmiljö och arbetsgemenskap samt arbetstagarnas hälsa och arbetsförmåga upprätthållas och främjas.

Vid planeringen av företagshälsovårdens innehåll skall metoder som lämpar sig för bedömning av risker och men för hälsan användas samt tvärvetenskaplig kunskap om sambanden mellan arbete och hälsa och hur de kan hållas under kontroll samt om främjandet av hälsan utnyttjas.

4 §

Genomförande

Företagshälsovården skall genomföras med hjälp av åtgärder och metoder som inriktar sig på arbetet, arbetsmiljön, arbetsgemenskapen och arbetstagarna.

När företagshälsovårdens innehåll fastställs skall bland annat följande faktorer utredas:

- 1) fysikalisk, kemisk och biologisk exponering i arbetet,
- 2) fysisk och psykisk belastning i arbetet,
- 3) arbetstagarens hälsotillstånd samt arbets- och funktionsförmåga,
- 4) särskild risk och annan risk för ohälsa på grund av arbetstagarens individuella egenskaper,
- 5) risk för yrkessjukdom, olycksfall eller våld på grund av arbetet,
- 6) arbetstidsarrangemang, inklusive sådant nattarbete som har hälsoeffekter,

- 7) förändringar i arbetsförhållandena,
- 8) personalstrukturen på arbetsplatsen,
- 9) risker och men för hälsan i samband med olika former av arbets- och anställningsförhållanden, såsom kortvariga arbetsförhållanden, och andra arbetsarrangemang, samt
- 10) ovan nämnda och eventuella andra faktorerers samverkan.

De omständigheter som nämns i 2 mom. skall utredas av företagshälsovården så att den som sakkunnig kan lägga fram initiativ och förslag för arbetsgivaren eller en representant för denna som gäller

- 1) åtgärder och procedurer för att förbättra och utveckla arbetet, arbetsmiljön och arbetsmetoderna på arbetsplatsen,
- 2) åtgärder som berör arbetstagarna och olika arbetstagargrupper i syfte att följa hälsotillståndet samt upprätthålla och främja hälsan och arbetsförmågan, samt
- 3) utvecklande av arbetet och arbetsförhållandena samt förebyggande av risker och men för hälsan.

2 kap.

Företagshälsovårdens innehåll

5 §

Företagshälsovårdens metoder

De yrkesutbildade personerna och sakkunniga inom företagshälsovården skall använda sådana ändamålsenliga och tillförlitliga metoder som vetenskapligt eller empiriskt är de bästa. Metoderna skall dessutom vara effektiva och verkningsfulla.

6 §

Arbetsplatsutredning och dess mål

Med arbetsplatsutredning avses identifiering och utvärdering av de risker och men för hälsan som arbetet, arbetsmiljön eller arbetsgemenskapen medför samt framläggande av förslag till fortlöpande utveckling av arbetsmiljön och arbetsgemenskapen, förebyggande och bekämpning av konstaterade

hälsorisker samt bevarande och främjande av arbets- och funktionsförmågan.

7 §

Utförande av arbetsplatsutredning

En arbetsplatsutredning skall göras för utarbetande av en verksamhetsplan då företagshälsovården inleds, för ändring eller granskning av planen då arbetsförhållandena på arbetsplatsen förändras väsentligt eller vid de tidpunkter som fastställs i verksamhetsplanen för företagshälsovården. Med hjälp av arbetsplatsutredningen utreds och vidtas de åtgärder som följer av 4 § med hjälp av metoder enligt 5 § i samarbete med olika parter på arbetsplatsen.

I den handling som görs upp utgående från arbetsplatsutredningen skall anges de slutsatser som grundar sig på de faktorer i arbetsförhållandena som inverkar på hälsan samt förslag till behövliga åtgärder.

8 §

Hälsoundersökning och dess syfte

Med hälsoundersökning avses undersökning av hälsotillståndet samt arbets- och funktionsförmågan som görs med hjälp av kliniska undersökningar eller andra ändamålsenliga och tillförlitliga metoder samt utredning av hälsotillståndet med hänsyn till främjandet av hälsan.

Syftet med hälsoundersökningen är att

1) identifiera symtomen på yrkesbetingade sjukdomar och vidta behövliga åtgärder för att förebygga dem,

2) bedöma, upprätthålla och främja arbetstagarens hälsa samt arbets- och funktionsförmåga och ge akt på de faktorer som inverkar på dem,

3) skaffa information om arbetet, arbetsförhållandena och hur arbetsgemenskapen fungerar,

4) ge information om risker och men för hälsan i samband med arbetet samt rådgivning om sunda och säkra arbetssätt som innefattar handledning i användningen av personlig skyddsutrustning samt

5) utreda behovet av nödvändig vård och

rehabilitering i ett så tidigt skede som möjligt samt hänvisa till vård och rehabilitering.

9 §

Hälsoundersökningens innehåll

Hälsoundersökningens innehåll varierar beroende på de krav arbetet ställer, exponeringen och arbetstagarens egenskaper.

Vid planeringen av hälsoundersökningens innehåll och de metoder som skall användas skall dessutom beaktas de omständigheter som nämns i 4 §, tidigare exponering samt arbetstagarens exponering för andra faktorer än sådana som har direkt samband med arbetet och förhållandena på arbetsplatsen.

10 §

Utförande av hälsoundersökning

En hälsoundersökning skall, om undersökningen inte skall göras med stöd av någon annan lag, göras

1) när en arbetstagare placeras i arbetsuppgifter som medför särskild fara för ohälsa eller olycksfall eller när arbetsuppgifterna annars förutsätter det,

2) när en arbetstagare utför arbetsuppgifter som medför särskild fara för ohälsa eller olycksfall,

3) när arbetstagarens ålder, kön, fysiologiska tillstånd och de risker och men för hälsan som arbetet medför förutsätter det,

4) när arbetsskift som avviker från de normala eller nattarbete förutsätter det,

5) när hälsoeffekterna av nya ämnen eller metoder som skall tas i bruk förutsätter det,

6) vid behov för att konstatera arbetstagarens hälsotillstånd också efter det att exponeringen upphört,

7) på grund av de särskilda krav på hälsan som arbetet ställer,

8) vid behov när arbetsuppgifterna förändras väsentligt eller efter behov i olika skeden av arbetslivet, samt

9) i samband med sjukperioder när arbetstagarens hälsotillstånd och arbetsförmåga förutsätter det.

11 §

Uppföljning och främjande av handikappade arbetstagares möjligheter att klara sig i arbetet samt hänvisning till rehabilitering

Arbetsgivaren skall genom att anlita yrkesutbildade personer och sakkunniga inom företagshälsovården i enlighet med 12 § 1 mom. 5 punkten lagen om företagshälsovård följa upp och främja möjligheterna för en arbetstagare som på grund av sjukdom, lyte eller skada är handikappad att klara sig i arbetet. Åtgärderna skall inriktas på den handikappade arbetstagarens arbete, arbetsredskap, arbetsmiljö, arbetsgemenskap, arbetstagarens yrkeskunnande och hälsa samt vid behov arbetsarrangemangen. Om en handikappad arbetstagares arbetsförmåga inte i tillräcklig utsträckning kan stödjas genom företagshälsovården och arrangemangen på arbetsplatsen, skall arbetstagaren få råd i frågor som gäller rehabilitering eller hänvisas till vård eller medicinsk eller yrkesinriktad rehabilitering.

Lämpliga åtgärder för bevarande och återställande av en arbetstagares arbetsförmåga skall vidtas så tidigt som möjligt när risk för arbetsoförmåga föreligger. Vid bevarande och återställande av arbetsförmågan skall de omständigheter som nämns i 1 mom. beaktas.

12 §

Råd och vägledning

Information, råd och vägledning skall ges

1) om företagshälsovårdens mål och innehåll då verksamheten inleds och i olika skeden av verksamheten,

2) om de risker och men för hälsan som förekommer i arbetet och på arbetsplatsen, deras betydelse och skydd för dem samt om förstahjälpsarrangemangen,

3) om sunda och säkra arbetsmetoder då arbetet inleds och vid behov under arbetets gång,

4) om yrkessjukdomar och olycksfall i arbetet samt förebyggande av dem,

5) om annan ohälsa i samband med arbetet,

6) om förbättrande av arbetet, arbetsmiljön och arbetsgemenskapen samt upprätthållande

och främjande av arbetstagarens hälsa och arbetsförmåga i olika skeden av arbetslivet,

7) om förebyggande av rusmedelsmissbruk och tidig identifiering av arbetstagare med rusmedelsproblem samt om vård och hänvis

8) om risker och men för hälsan som hänför sig till arbetsmetoderna, arbetsarrangemangen och arbetstiderna samt förhållandena på arbetsplatsen och förändringar i dem samt om hur de kan hållas under kontroll,

9) om förebyggande av fysiskt och psykiskt våld i samband med arbetet och hur det kan hållas under kontroll samt

10) då risk för arbetslöshet föreligger.

De omständigheter som avses i 1 mom. skall beaktas då en utredning om arbetstagarens arbetsbelastning ges.

Då råd och vägledning ges skall företagshälsovården för sin del beakta den rådgivning gällande skydd i arbete och arbetshygien som hänför sig till introduktionen i arbetet och arbetshandledningen.

13 §

Bevarande av arbetsförmågan

Verksamheten för bevarande av arbetsförmågan enligt 3 § 1 mom. 2 punkten lagen om företagshälsovård skall i första hand genomföras med interna åtgärder på arbetsplatsen.

Vid planeringen och vidtagandet av de åtgärder på arbetsplatsen som grundar sig på 12 § 1 mom. 1—9 punkten lagen om företagshälsovård skall stödandet och främjandet av arbetsförmågan samt förebyggandet av risker och men för hälsan beaktas.

14 §

Förstahjälpsberedskap

Företagshälsovården skall delta i ordnandet av första hjälpen enligt 36 § lagen om skydd i arbete (299/1958).

I arbetsplatsutredningen skall behovet av förstahjälpsberedskap bedömas. Vid planeringen skall behovet av färdigheter i första hjälpen och av förstahjälpsutrustning samt de särskilda krav arbetsplatsen ställer beaktas. Planeringen skall ske i samarbete enligt 12 § 2 mom. lagen om företagshälsovård och vid

behov tillsammans med företrädare för befolkningsskyddsorganisationerna och organisationerna inom räddningsväsendet. Förstahjälpsberedskapen vid storolyckor skall beaktas i planeringen.

Ordnande av första hjälpen omfattar även behövlig rådgivning och vägledning för att psykiska reaktioner som beror på arbetet eller arbetssituationen skall kunna hållas under kontroll.

15 §

Utvärdering och uppföljning av verksamhetens kvalitet och effekter

Företagshälsovårdens kvalitet skall utvärderas genom uppföljning av

- 1) åtgärdernas effekter i arbetsmiljön och arbetsgemenskapen,
- 2) arbetstagarnas exponering, olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar,
- 3) arbetstagarnas hälsotillstånd, arbetsförmåga och sjukfrånvaro,
- 4) **företagshälsovårdens förfaringssätt,**
- 5) hur målen uppnås och åtgärdsförslagen genomförs, samt
- 6) kundtillfredsställelsen.

3 Kap.

Utbildning som krävs av yrkesutbildade personer och sakkunniga inom företagshälsovården

16 §

Läkare inom företagshälsovården

En heltidsanställd legitimerad läkare inom företagshälsovården skall vara specialist i företagshälsovård. Som heltidsanställd anses den som i genomsnitt arbetar 20 timmar eller mera i veckan i uppgifter inom företagshälsovården.

En deltidanställd legitimerad läkare inom företagshälsovården skall ha slutfört utbildning i företagshälsovård som omfattar minst sju studieveckor inom två år från övergången till uppgifter inom företagshälsovården.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på läkare i specialiseringstjänstgöring,

utan därom föreskrivs särskilt i förordningen om specialläkarexamen (678/1998).

17 §

Hälsovårdare inom företagshälsovården

En heltidsanställd legitimerad hälsovårdare inom företagshälsovården skall ha behörighet som hälsovårdare och ha slutfört specialiseringsstudier i företagshälsovård vid en yrkeshögskola eller utbildning i företagshälsovård som omfattar minst sju studieveckor inom två år från övergången till uppgifter inom företagshälsovården.

Som heltidsanställd anses den som i genomsnitt arbetar 20 timmar eller mera i veckan i uppgifter inom företagshälsovården.

18 §

Sakkunniga inom företagshälsovården

Med sakkunnig avses den som har

1) behörighet som legitimerad fysioterapeut och som har slutfört specialiseringsstudier i företagshälsovård vid en yrkeshögskola eller utbildning i företagshälsovård som omfattar minst sju studieveckor inom två år från sakkunnigverksamhetens inledande,

2) behörighet som legitimerad psykolog och som har slutfört utbildning i företagshälsovård som omfattar minst sju studieveckor inom två år från sakkunnigverksamhetens inledande, eller

3) lämplig högskoleexamen eller annan motsvarande tidigare examen inom området för arbetshygien, ergonomi, teknik, jordbruk, arbetsseende, kost och näring, talterapi eller idrott och tillräckliga kunskaper i företagshälsovård, varmed avses tilläggsutbildning i företagshälsovård som omfattar minst en studievecka enligt social- och hälsovårdsministeriets anvisningar.

19 §

Uppföljning av utbildningen

Social- och hälsovårdsministeriet skall följa anlitaandet av yrkesutbildade personer och sakkunniga inom företagshälsovården samt deras utbildning och göra en utvärdering

därav då två år har förflutit från förordningens ikraftträdande.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 27 oktober 1994 om företagshälsovård vilken stadgats såsom ar-

betsgivares skyldighet samt om företagshälsovård för företagare och andra som utför eget arbete (950/1994) och social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 12 december 1994 om företagshälsovård vilken stadgats såsom arbetsgivares skyldighet samt om företagshälsovård för företagare och andra som utför eget arbete (1348/1994).

Helsingfors den 27 december 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Medicinalråd Matti Lamberg

Nr 1485

Statsrådets förordning**om hälsoundersökningar i arbete som medför särskild fara för ohälsa**

Given i Helsingfors den 27 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *föreskrivs* med stöd av 12 § 4 mom. lagen den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001):

1 §

Tillämpningsområde

En arbetsgivare skall på egen bekostnad för en arbetstagare eller någon annan person, på vilken lagen om skydd i arbete (299/1958) tillämpas, på det sätt som bestäms i denna förordning ordna hälsoundersökningar i arbete som medför särskild fara för ohälsa.

2 §

Särskild fara för ohälsa

Särskild fara för ohälsa förorsakas av sådana arbetsförhållanden där en fysikalisk, kemisk eller biologisk faktor sannolikt kan vålla sjukdom, för stor exponering eller fara för fortplantningsförmågan. Även nattarbete och särskild risk för våld i arbetet kan förorsaka särskild fara för ohälsa.

3 §

Utredande av förekomsten av särskild fara för ohälsa och behovet av hälsoundersökningar

När frågan om behovet av hälsoundersökningar och längden av intervallerna mellan dem prövas på grundval av en arbetsplatsutredning och andra tillgängliga uppgifter samt den exempelförteckning som har fogats till denna förordning, skall beaktas

- 1) tidigare medicinsk erfarenhet av förekomsten av fall av ohälsa inom den berörda branschen eller på den aktuella arbetsplatsen,
- 2) farligheten hos kemiska ämnen, som används i arbetet eller uppkommer eller förekommer i arbetet eller arbetsmiljön eller hos fysikaliska eller biologiska faktorer, exponeringens nivå, längd och periodicitet samt tidigare exponering,
- 3) resultat av arbetshygieniska mätningar samt
- 4) inom medicinen eventuellt allmänt god-

kända metoder för genomförandet av undersökningar för att en skada eller exponeringsnivån skall kunna påvisas.

4 §

Hälsoundersökning

Sådana hälsoundersökningar som avses i denna förordning är kliniska undersökningar som görs av läkare samt andra kompletterande undersökningar, undersökningar eller delar av undersökningar samt funktionstest och exponeringsmätningar som gjorts under en läkares övervakning.

Avsikten är att den första undersökningen skall göras innan sådant arbete som medför särskild fara för ohälsa påbörjas. Undersökningen skall dock göras senast inom en månad efter att arbetet har påbörjats.

Under arbetets gång skall periodiska undersökningar i allmänhet göras med 1—3 års mellanrum i enlighet med exempelförteckningen och denna förordning, om det inte av särskilda skäl är nödvändigt att undersökningar görs oftare eller om inte annat följer av en sådan föreskrift av arbetarskyddsmyndigheten som avses i 7 §.

Då ett arbetsförhållande upphör på grund av byte av arbetsplats, arbetslöshet eller pensionering skall ordnande av hälsoundersökning vid avgången från arbetet övervägas agensvis. **Sådana agenser är ämnen som föranleder risk för cancersjukdom.** I samband med en sådan undersökning skall en arbetstagare som avgår från arbetet informeras om behovet av fortsatta hälsoundersökningar.

5 §

Syftet med undersökningarna

Med hjälp av hälsoundersökningarna skall

- 1) hälsoriskerna i arbetsförhållandena identifieras och information skaffas fram för att bekämpningsåtgärder skall kunna vidtas,

- 2) arbetstagarens exponering samt sådana ändringar i funktionsförmågan och hälsotillståndet som sannolikt förorsakas av denna utredas,

- 3) utredas vilka verkningar hälsotillståndet eller förändringarna i hälsotillståndet har på arbetstagarens lämplighet för arbetet,

- 4) arbetstagaren informeras om hälsoriskerna i arbetet och anvisningar ges om bekämpningen av olägenheterna,

- 5) arbetstagaren hänvisas till undersökningar och vård när yrkessjukdom misstänks och

- 6) verkningarna av arbetarskyddsåtgärder och av andra ändringar följas.

På grundval av de uppgifter som de periodiska undersökningarna ger skall strävan alltid vara att i arbeten som medför fara för ohälsa eliminera denna fara samt förebygga eller bekämpa den fara som arbetstagaren utsätts för.

6 §

Utlämnande av uppgifter

Om utlämnande av uppgifter inom företagshälsovården bestäms i 4 kap. om företagshälsovård (1383/2001)..

Det är ändamålsenligt att periodvis utgående från den information hälsoundersökningarna ger göra en sammanställning av sådana eventuella hälsoeffekter om vilka skall informeras på behörigt sätt.

Om läkares anmälningsskyldighet när en yrkessjukdom eller något annat av arbetet föranlett sjukligt tillstånd konstateras vid undersökningen, bestäms i 22 § 2 mom. lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

7 §

Övervakning av verkställighetskyldigheten

Särskilda bestämmelser finns om ordnande av sådana undersökningar som avses i denna förordning.

Liksom om arbetarskyddsmyndighetens behörighet att **för bedömning av särskild fara för ohälsa bestämma att** nödvändiga arbetshygieniska mätningar och andra utredningar skall utföras.

8 §

Exempelförteckning

En exempelförteckning över faktorer som medför särskild fara för ohälsa har fogats till

denna förordning och skall beaktas då undersökningar ordnas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 27 december 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 30 december 1992 om hälsoundersökningar i arbete som medför särskild fara för ohälsa (1672/1992).

Medicinalråd Matti Lamberg

BILAGA

Exempelförteckning över faktorer som medför särskild fara för ohälsa

Exempelförteckningen är inte täckande och särskild fara för ohälsa kan även förorsakas av andra än sådana faktorer som nämns i denna förteckning och med dem jämförbara faktorer. Vid prövningen av behovet av undersökningar skall även en eventuell exponering för flera faktorer och olika faktorerers samverkan beaktas.

Fysikaliska faktorer

1. Buller
2. Vibration som drabbar händerna
3. Tryckväxlingar (dykningsarbete samt andra arbeten vid övertryck, såsom vård i tryckkammare)
4. Joniserande strålning
Exponeringen för joniserande strålning kontrolleras i första hand med stråldosmätare i enlighet med strålskyddslagen (592/1991) och strålskyddsförordningen (1512/1991) samt de föreskrifter som meddelas med stöd av dem. Anvisningar om hälsoundersökningar av arbetstagare som exponeras för joniserande strålning meddelas av Strålsäkerhetscentralen.
5. Icke-joniserande strålning
Laserstrålning och annan optisk strålning.
Strålning som har en irradians som är skadlig för ögonen i arbete där tekniska förebyggande åtgärder inte till fullo kan säkerställas.
6. Temperaturförhållanden som avviker från det normala
Kall- och hetarbete
Kemiska faktorer

1. Metaller

Aluminium och dess föreningar
Barium och dess föreningar
Beryllium och dess föreningar
Kvicksilver och dess föreningar
Silver och dess föreningar
Kadmium och dess föreningar
Kobolt och dess föreningar
Krom och dess föreningar
Bly och dess föreningar
Mangan och dess föreningar
Nickel och dess föreningar
Platina och dess föreningar
Zink och dess föreningar
Tenn och dess föreningar
Vanadin och dess föreningar
Volfram och dess föreningar.

2. Metalloider

Arsenik och dess föreningar

Antimon och dess föreningar

Fosfor och dess föreningar

Grafit

Halogener och deras oorganiska föreningar, såsom klor, klordioxid och klorväte; fluor, fluorväte, fluorider och fluorpolymerernas sönderfallsprodukter samt brom, jod och deras oorganiska föreningar

Persulfater, som såsom ammonium- och kaliumpersulfat

Svavelföreningar, som såsom svaveldioxid, svavelsyra, koldisulfid och svavelväte

Selen och dess föreningar

Cyanföreningar, såsom cyanväte, cyanider och nitriler

3. Oorganiska gaser (utöver ovan nämnda)

Fosgen

Kolmonoxid

Kvävets oxider

Ozon

4. Kolväten och deras blandningar och derivat

Alifatiska kolväten, såsom n-hexan och 1,3-butadien

Alicykliska kolväten, såsom terpenier och cyklohexan

Aromatiska kolväten, såsom bensen, toluen, xylen, styren och polycykliska aromatiska kolväten

Halogenderivat av kolväten, såsom koltetraklorid, kloroform, 1,2-diklorethan, tetraklorethan, tri- och tetrakloretylen, 1,1,1-triklorethan, metylenklorid samt kolväten som innehåller fluor, såsom freoner och HCFC-föreningar, polyklorerade bifenyler (PCB) och vinylklorid

Nitro-, amino- och amidoderivat av kolväten, såsom trinitrotoluen, anilin, naftylaminer, bensidin, etanolaminer och trietylamin samt dimetylformamid

5. Nitroglykol och nitroglycerin

6. Alkoholer och glykoler

Metanol, isopropanol och butanol

7. Fenoler och deras derivat, såsom fenol, pyrokatekol, resorcinol, pyrogallol, kresol,

butylfenol och pikrinsyra eller trinitrofenol

8. Ketonier, såsom aceton, metyletylketon, metylisobutylketon och hydrokinon

9. Estrar, estrar och epoxider

Estrar och glykolestrar (cellosolver), såsom metoxi- och etoxietanol

Estrar och cellosolvestrar, såsom etylacetat och cellosolveacetater

Epoxider, såsom etylenoxid

10. Aldehyder, såsom formaldehyd och glutardialdehyd

11. Organiska syror och syraanhydridier, såsom myrsyra, ftalsyraanhydridier,

maleinsyraanhydrid och trimellitsyraanhydrid

12. Andra kemiska agenser

12.1. Bekämpningsmedel

Bekämpningsmedel mot växtsjukdomar, såsom imazalil, karboxin, maneb, mankozeb och tiram

Bekämpningsmedel mot ogräs, såsom klorerade fenoxysyror, triaziner och glyfosat

Tillväxtreglerande ämnen, såsom klormekvat

Biocider som används för bekämpning av skadedjur, såsom nikotin, organofosfater, organiska klorföreningar, karbamater, pyretriner och syntetiska pyretroider

Om hälsoundersökningar som gäller hantering och spridning av bekämpningsmedel i skogsarbete bestäms i statsrådets beslut om tillämpning av lagen om skydd i arbete på hantering och spridning av bekämpningsmedel i skogsarbete (538/1989).

12.2. Skyddskemikalier; träskydds-, slembekämpningsmedel, såsom etylhexansyra jämte derivat, isotiazolinoner, organiska tennföreningar, tiocyanmetyltiobensoat och trimetylkosammoniumklorid samt väteperoxid

12.3. Plaster och konsthartsar samt vid deras framställning använda ämnen och därvid alstrade mellanprodukter, såsom organiska peroxider, aminer, organiska syraanhydrider, ftalater, epoxiföreningar, polyamider, isocyanater, akrylater och fenolhartser samt akrylamid

12.4. Naturhartser, såsom kolofoniumharts, tallharts, naturgummi(latex)

12.5. Reaktivfärgämnen och dispersa färgämnen

12.6. Antibiotika

12.7. Läkemedel mot cancer

12.8. Övriga läkemedelssubstanser

13. Dammm

13.1. Kvarts och andra kristallina former av kiseldioxid

13.2. Asbest och andra silikatfibrer (såsom erionit) som har en liknande sammansättning och som utgör en fara för hälsan

13.3. Keramiska fibrer

13.4. Organiskt damm, såsom mjöldamm, trädammm, pälsdammm och annat epiteldamm av djur, enzymdammm, råkaffedamm, rålindamm, råbomullsdamm, fiskmjölsdammm, foderjästdamm och tormjölsdammm

14. Tobaksrök i omgivningen

15. Andra än ovan nämnda kemikalier som medför risk för cancersjukdom och som avses i arbetsministeriets beslut om cancerframkallande agenser (838/1993).

Biologiska faktorer

Bakterier och virus, sporer av svamp och mögel samt andra biologiskt aktiva ämnen som dessa frigör

Nattarbete

Särskild risk för våld i samband med arbete

Såsom arbete som fångvaktare, polis och nattvakt

Nr 1486

Handels- och industriministeriets förordning**om ändring av 4 och 5 § handels- och industriministeriets beslut om hönsägg och andra fågelägg**

Given i Helsingfors den 28 december 2001

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut *ändras* i handels- och industriministeriets beslut av den 24 november 1995 om hönsägg och andra fågelägg (1331/1995) 4 § 2 mom. och 5 §, samt *fogas* till 4 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 §

På hönsägg eller på förpackningar med hönsägg antecknas datum för minsta hållbarhetstid (bäst före datum), som är högst 28 dagar från värpdagen eller från värpperiodens första dag. Om oförpackade ägg anges motsvarande uppgift på ett anslag. Förutom datumet för minsta hållbarhetstid får på hönsägg eller på förpackningar med hönsägg antecknas en sista försäljningsdag, som är högst 21 dagar från värpdagen eller från värpperiodens första dag.

Med värpperiod avses en period på högst en vecka inom vilken en producent skall leverera äggen till en förpackningsanläggning eller till industriella användare.

har förpackats i små eller stora förpackningar enligt de förordningar som nämns i 1 § 2 mom. Äggprodukter som används i storhushåll skall uppfylla kraven i lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) och de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Förpackningar på vilka förpackningspåskriften har gjorts innan denna förordning träder i kraft får användas ut förutsatt att påskriften har gjorts i enlighet med de bestämmelser som gällde när denna förordning trädde i kraft.

5 §

Användning av ägg i storhushåll

I storhushåll får användas endast ägg som

Helsingfors den 28 december 2001

Minister *Kimmo Sasi*

Överinspektör Anne Haikonen

Nr 1487

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om bokslut för en representation för ett försäkringsbolag från tredje land**

Given i Helsingfors den 28 december 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 21 december 2000 om bokslut för en representation för ett försäkringsbolag från tredje land (1236/2000) 2 §, 8 § 1 mom. 7 och 10 punkten, 9 § 1 mom. 3 punkten och 3 mom., samt *fogas* 8 § 1 mom. en ny 7 a punkt, 9 § 1 mom. en ny 4 punkt och till förordningen ny 17 a och 17 b § enligt följande:

2 §

Undantag från tillämpningen av bokföringsförordningen

På upprättande av en representations bokslut tillämpas inte 1 kap. 1—7 §, 10 § 3 och 4 mom. och 11 § 1 och 2 mom. samt andra meningen i 3 mom., 2 kap. 1 § 3 mom., 3 § 1 mom. 1, 5 och 6 punkten samt 2 och 3 mom., 4 § 1 mom. 7, 9, 10 och 12 punkten samt 2—6 mom., 5 § 1 mom. 5 punkten samt 2—5 mom., 6 § 2 mom., 8 § 5 mom., 9—11 §, 3 och 4 kap., 5 kap. 1 och 4 § samt 6 kap. 1 och 2 § bokföringsförordningen.

8 §

Noter till balansräkningens aktiva

Utöver de uppgifter som nämns i 2 kap. 4 § 1 mom. 1—6, 8 och 11 punkten bokföringsförordningen samt någon annanstans i lag skall noterna till en balansräkning innehålla:

7 a) specifikation av bokföringsvärdena av derivat i balansräkningens aktiva enligt balansräkningspost, om beloppen är av väsentlig storlek,

7) specifikation av balansräkningsposten "Övriga placeringar" under balansräkningens huvudgrupp "Övriga placeringar", om posten är av väsentlig storlek,

10) specifikation av balansräkningsposten "Övriga tillgångar" under balansräkningens huvudgrupp "Övriga tillgångar", om posten är av väsentlig storlek,

9 §

Noter till balansräkningens passiva

Utöver de uppgifter som nämns i 2 kap. 5 § 1 mom. 1—4 och 6 punkten bokföringsförordningen samt någon annanstans i lag skall noterna till en balansräkning innehålla:

3) specifikationer av poster bland passiva som har sammanslagits i balansräkningsschemat enligt 4 §,

4) specifikation av bokföringsvärdena av derivat i balansräkningens passiva enligt balansräkningspost, om beloppen är av väsentlig storlek.

Utöver de uppgifter som nämns i 1 och 4 mom. skall noterna i fråga om en representation som bedriver skadeförsäkring innehålla de från representationens premieansvar (avsättning för ej intjänade premier) avdragna aktiverade anskaffningsutgifterna för försäkringar, om deras belopp är av väsentlig storlek och i fråga om en representation som bedriver livförsäkring de från representationens premieansvar avdragna aktiverade anskaffningsutgifterna för försäkringar (*zillmering*) specificerade på zillmering gällande livför-

Nr 1487

säkring respektive pensionsförsäkring samt den i premieansvaret ingående avsättningen för kvardröjande risker, om dess storlek är väsentlig.

17 a §

Masskuldebrevslån och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument

Masskuldebrevslån och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen

1) till lägsta värde enligt 10 kap. 4 c § 1 mom. lagen om försäkringsbolag; som anskaffningsutgift används den så kallade periodiserade anskaffningsutgiften, som fås genom att skillnaden mellan masskuldebrevslånets och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstruments nominella värde och anskaffningsutgift periodiseras som räntetäkter eller minskning av sådana under masskuldebrevslånets, penning- eller kapitalmarknadsinstrumentets löptid. Motposten tas upp som ökning eller minskning av anskaffningsutgiften för masskuldebrevslånet, penning- eller kapitalmarknadsinstrumentet; eller

2) till den i 1 punkten definierade så kallade periodiserade anskaffningsutgiften som

nedskrivs endast på andra grunder än de som beror på ändringar i räntenivån; om en gjord nedskrivning visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Val av värderingssätt görs för varje balansräkningspost och det valda värderingssättet iakttas kontinuerligt.

17 b §

Upptagande av fastigheter i representationens balansräkning

Fastigheter som representationen har äganderätten till, upptas i balansräkningen till oavskriven anskaffningsutgift. Anskaffningsutgifter för sådana hyresrättigheter till fastigheter, som aktiverats enligt 5 kap. 11 § bokföringslagen, skall tas upp under en egen benämning i balansräkningen under gruppen placeringar i fastigheter.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Denna förordning tillämpas på en representations bokföring för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2002 eller därefter.

Helsingfors den 28 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Försäkringsöverinspektör Tom Strandström